

Απο την μία πλευρά το υπουργείο Οικονομικών ετοιμάζεται να πουλήσει τα καταπατημένα ακίνητα του στους καταπατητές . Απο την άλλη , ακίνητα αξίας δισ. ευρώ που ανήκουν στο δημόσιο εγλαταλείπονται και ρημάζουν. Απο την τρίτη παραιτείται δικαιωμάτων απο εκτάσεις που διεκδικούν διάφοροι μεταξύ των οποίων και μονές. Το τελευταίο είναι η καταγγελία που έκαναν σε ερώτηση που κατέθεσαν στην Βουλή οι κ.κ Τσίπρας και Ψαριανός σύμφωνα με την οποία η ΚΕΔ δεν φαίνεται να διεκδικήσει εκτάσεις που βρίσκονται υπο κτηματογράφηση σε 107 δήμους της χώρας. "Αυτή την περίοδο βρίσκεται σε εξέλιξη το νέο πρόγραμμα κτηματογράφησης που περιλαμβάνει 107 δήμους και κοινότητες σε όλη τη χώρα και πιο συγκεκριμένα όλες τις πρωτεύουσες όλων των νομών και όλες τις ΟΤΑ των νομών Αττικής και Θεσσαλονίκης, δηλαδή περιοχές όπου οι καταπατητές προσπαθούν με κάθε τρόπο να ιδιοποιηθούν δημόσια περιουσία. Εκτιμάται ότι σ' αυτές τις περιοχές υπάρχουν περί τα 100.000 καταπατημένα κτήματα συνολικής έκτασης 3.500.000 στρεμμάτων. Η Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου και γενικά όλες οι αρμόδιες υπηρεσίες του υπουργείου Οικονομικών δεν δείχνουν ανάλογο ενδιαφέρον να εμπλακούν στη διαδικασία κτηματογράφησης. Από την άλλη πλευρά, το ΥΠΕΚΑ και η «Κτηματολόγιο Α.Ε.» δεν είναι διατεθειμένοι να εμπλέξουν τις Δασικές Υπηρεσίες, αφού ήδη εκτελούν το έργο της οριοθέτησης των δασών και κατάρτισης των δασικών χαρτών, παρακάμπτοντάς τις." επισημαίνεται χαρακτηριστικά . Η κατάσταση είναι ακόμη χειρότερη στις περιπτώσεις προσφυγών στα δικαστήρια. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση της Σκύρου, για την οποία διεξάγεται αυτές τις ημέρες από την Εισαγγελία Εφετών σχετική προκαταρκτική εξέταση: Με τις αρ. 123/94 και 124/94 αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκίδας, η Ι. Μ. Μεγίστης Λαύρας αναγνωρίστηκε δικαιούχος αποζημίωσης για την απαλλοτρίωση από το Πολεμικό Ναυτικό 1.935 στρεμμάτων στη Σκύρο, εκτάσεων που, σύμφωνα με το αρ. ΕΠ11/16-2-1994 έγγραφο του Δασαρχείου Αλιβερίου, είναι δασικού χαρακτήρα και ως τέτοιες ανήκουν στο Δημόσιο και αυτό τις διαχειρίζεται. Στο σκεπτικό και των δύο παραπάνω αποφάσεων όχι μόνο δεν υπάρχει καμιά αναφορά στο έγγραφο του καθ' ύλην αρμοδίου Δασαρχείου, αλλά και είναι χαρακτηριστική η αναφορά στην ανύπαρκτη από πλευράς του Δημοσίου υπεράσπιση της περιουσίας του: «Στην προκειμένη υπόθεση το Ελληνικό Δημόσιο με δήλωσή του που καταχωρίστηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα δίκη πρακτικά, δήλωσε ότι δεν διεκδικεί δικαιώματα επί της απαλλοτριωθείσας εκτάσεως, αλλά επιφυλάσσεται παντός δικαιώματος επ' αυτής» και πιο κάτω: «Μάλιστα, πέραν του ότι η επιφύλαξη που διατηρήθηκε είναι εντελώς αόριστη, δεν ενισχύεται με κανένα άλλο έγγραφο στοιχείο των Υπηρεσιών του Δημοσίου, από το οποίο να πιθανολογούνται και μάλιστα σφόδρα, τα τυχόν στο μέλλον, άλλωστε σύμφωνα με τη δήλωση, δικαιώματά του στην απαλλοτριωθείσα έκταση». Κατόπιν αυτών, κλήθηκε το Πολεμικό Ναυτικό, δηλαδή το ελληνικό Δημόσιο, να καταβάλει στην Ι. Μ. Μεγίστης Λαύρας το εξωπραγματικό ποσό των 7,5 δισ. Δραχμών για να επανακτήσει αυτά που του ανήκαν. Το χειρότερο όμως όλων είναι ότι οι αποφάσεις αυτές αποτέλεσαν το εφελτήριο για την αναγνώριση κυριότητας σε όλο το νότιο τμήμα όλες Σκύρου, δηλαδή σε 38.000 στρέμματα, η αξία των οποίων, όπως αναφέρει στην αγωγή της η Ι.Μ. Μεγίστης Λαύρας, υπολογίζεται στα 38 δισ. Δραχμές. Και βέβαια, όλα τα παραπάνω καλύφθηκαν εκ των υστέρων και νομοθετικά με την προσθήκη,

Παρτυ με την δημόσια περιουσία

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Τρίτη, 11 Μάιος 2010 19:30 -

την ύστατη στιγμή, σχετικής τροπολογίας στον Ν. 3208/03 «περί δασών» του ΠΑΣΟΚ.